

Sygn. akt V KO 51/21

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski

w sprawie **B. W.**,
oskarżonego o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 21 lipca 2021 r.
wniosku Sądu Rejonowego w K.
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**sprawę oskarżonego B. W. przekazać Sądowi Rejonowemu w
B.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2021 r. Sąd Rejonowy w K. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie, w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, sprawy B. W., oskarżonego o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s.

W uzasadnieniu postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. wskazano, że z uwagi na zły stan zdrowia oskarżonego, jak i stan zagrożenia epidemicznego wyznaczone w tej sprawie rozprawy nie odbyły się. Przed wystąpieniem do Sądu Najwyższego Sąd Rejonowy w K. dopuścił dowód z opinii

biegłego w zakresie stanu zdrowia oskarżonego i jego możliwości udziału w rozprawie przed Sądem właściwym. Stwierdzone przez biegłą schorzenia u oskarżonego nie stanowią, jej zdaniem, przeszkody do udziału w postępowaniu sądowym. Jednak podróż na znaczna odległość, jaka dzieli miejsce zamieszkania oskarżonego (B.) a Sąd właściwy do rozpoznania sprawy sprzyja możliwości doznania urazu, co w wypadku oskarżonego nie jest wskazane z uwagi na towarzyszące urazom wylewy skutkujące znacznym pogorszeniem stanu miejscowego do niemożności samodzielnego przemieszczania się włącznie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skorzystanie przez Sąd Najwyższy z uprawnienia określonego we wskazanym wyżej unormowaniu, jako wyjątek od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji), może nastąpić tylko wyjątkowo – m.in. także wtedy, gdy stan zdrowia oskarżonego nie pozwala mu na stawienie się przed sąd właściwy, co uniemożliwiłoby rozpoznanie sprawy, a co najmniej uniemożliwiłoby skorzystanie przez oskarżonego z jego prawa do osobistego udziału w rozprawie (art. 374 § 1 k.p.k.).

Z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Stwierdzone przez biegłą schorzenia u skazanego w połączeniu ze znaczną odległością pomiędzy B. a K. i złym skomunikowaniem obu miast przemawiają za przekazaniem sprawy do Sądu, w którego okręgu zamieszkuje oskarżony.

W tym stanie rzeczy należało orzec, jak na wstępie.